

Femeia cananeancă

Scris de Arhiep. Andrei Rimarenko
Luni, 24 Septembrie 2018 11:40

Așadar, Evanghelia de duminică trecută ne-a spus că talantul reprezintă puterea pe care ne-o dă Domnul pentru a împlini poruncile Sale de iubire a lui Dumnezeu și a aproapelui.

În Evanghelia de astăzi, Sfânta Biserică ne arată cum este pus la lucru acest talant, în fapte și în viață. Nouă ne este dat un talant ca să împlinim poruncile, dar păcatul ne împiedică de la împlinirea lor. Se naște o luptă, în care noi dobândim virtuțile lui Hristos. Evanghelia de astăzi ne arată una dintre aceste virtuți, și anume smerenia desăvârșită a femeii din Canaan.

O mamă se ruga pentru însănătoșirea fiicei ei. Plângea în urma Domnului: „Și iată o femeie cananeancă, din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon.” (Mt. 15:22). Acum, vedeți cum a pus-o la încercare Domnul. La început, El nu a răspuns. Nici măcar ucenicii Săi nu o puteau suferi. Apropiindu-se de El, l-au cerut: „Slobozește-o, că strigă în urma noastră” (Mt. 15:23). Dar Domnul nu doar că a continuat să o ignore, ci pur și simplu a îndepărtat-o: „Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel.” (Mt. 15:24).

Nu se întâmplă la fel și cu noi? La început, Domnul pare că nu aude rugăciunea noastră, iar mai apoi prin valorile vieții, pare că ne îndepărtează. Iar mulți dintre noi se opresc din rugăciuni. Dar nu femeia cananeancă. Apropiindu-se, a căzut la picioarele Lui și a spus: „Doamne, ajută-mi”. (Mt. 15:25). Iar Domnul? Fără ocolișuri a asemănat-o cu un câine: „Nu este bine să iei pâinea

Femeia cananeancă

Scris de Arhiep. Andrei Rimarenko
Luni, 24 Septembrie 2018 11:40

copiilor și s-o arunci câinilor.” (Mt. 15:26). E greu să cobori un om mai jos. Iar ea l-a dat dreptate: „Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor” (Mt. 15:27).

Aici smerenia a câștigat lupta. Aici s-a prăbușit zidul iluzoriu dintre Domnul și femeia cananeancă. „O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești. Și s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.” (Mt. 15:28).

„Dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor”. Aceste cuvinte ale femeii au străbătut secolele, ajungând până în zilele noastre. Și oferă speranță tuturor celor lipsiți de orice speranță. Ține doar de noi să învățăm din ele sau să le neglijăm. Ne putem smeri oare noi înșine precum s-a smerit femeia aceea? Talantul ne este dat nouă? Da, și aceasta înseamnă că noi putem să ne smerim! Singurul lucru de care avem nevoie este dorința pentru o asemenea măsură a smereniei.

Fraților și surorilor! Să o primim! Pentru că atunci vom auzi răspunsul Domnului: „fie ție după cum voiești ”